

Тия числа ясно показватъ, че сключениетъ бракове между българки и българи съ съпрузи отъ други народности въ градоветъ сж нѣкократно по-многобойни, отколкото това е въ селата. Също така и смѣшението между другитъ народности въ градоветъ е по-голѣмо.

Като се прибави къмъ току-що казаното и поменатото по-горе положение, а именно, че въ селата, благодарение на малобройното имъ население, сключването на бракове между сравнително по-близки роднини е по-често явление, излиза, че и даннитъ на нашата официална статистика говорятъ въ полза на хипотезата, че раждаемостта въ смѣсенитъ бракове, тѣй както това понятие се поясни по-горе, е сравнително по-низка.

8. Изкуственото намаление на раждаемостта. — Най-сетне една отъ причинитъ за по-ниската раждаемост въ градоветъ се крие въ сравнително по-голѣмия съзнателенъ контролъ на ражданията между градското население и интелигенцията. Не е тайна вече за никого, че именно тия слоеве най-много ограничаватъ ражданията, чрезъ предпазителни мѣрки, аборт и пр.

Тая „придобивка на културата“ следъ войнитъ вече воюва теренъ и въ българския села. Макаръ и неоспорвани, обаче, тя не може да се подкрепи съ конкретни данни по простата причина, че у насъ такива сведения не се събиратъ.

За прогресивното съзнателно ограничение на ражданията може да се сѫди отъ обстоятелството, напр., че, споредъ специалнитъ изследвания на една сѫдебна комисия, въ Ню-Йоркъ съ предизвикване на помѣтания се занимаватъ надъ 200 лица, които годишно произвеждатъ около 800.000aborta.

Въ Берлинъ, отъ общия брой осаждени за помѣтания се падатъ презъ периодитъ:

1883—887	1888—892	1893—897
0·18 %	0·28 %	0·53 %

Лесно е, обаче, да се разбере, че въ действителностъ, тоя процентъ е много по-голѣмъ, отколкото го сочи статистиката.

Заключение.

Изобщо взето, причинитъ за по-малката раждаемост въ градоветъ, въ сравнение съ съответната такава въ селата, както и причинитъ за намалението относителния брой на ражданията у насъ следъ войнитъ, сж много и отъ различенъ характеръ. По-горе се набелязаха и отчасти анализираха само нѣкои отъ тия причини и то предимно ония, които могатъ да се мотивиратъ и обосноватъ съ конкретни статистически данни, взети отъ официалната статистика за движение на населението у насъ.

Нѣкои отъ тия причини спомагатъ да се разбере и обясни констатираната различна раждаемост въ отдѣлнитъ окръзи и околии на Царството. Така, напр., следъ всичко казано до тукъ, лесно се разбира защо раждаемостта въ всички градски околии е сравнително по-низка. Най-ниска е тя въ София, дето живѣе пропорционално най-голѣмъ брой интелигенция и най-много иноплеменно население. Въ София по-бързо проникна културата на западноевропейскитъ държави, разбира се, съ всичкитъ свои отрицателни последици. И въ другитъ голѣми градове, които сами се взематъ за самостоятелни околии, като Русе, Варна, Пловдивъ, Бургасъ и Хасково, иноплеменното население е по-силно застѫпено, отколкото е въ малките градове или въ селата. Сѫщите голѣми градове вървятъ следъ столицата, по отношение привличането на интелигенцията и усвояването на културата. Затова и раждаемостта въ тѣхъ гони съответната такава въ София.

Като логическа последица на току-що казаното излиза, че, при равни други условия, сѫществува известна връзка между процента на градското население въ отдѣлнитъ околии и размѣра на раждаемостта: колкото тоя процентъ е по-голѣмъ, толкова относителниятъ брой на ражданията е по-малъкъ и обратно.

Въ действителностъ, обаче, речениетъ „други“ условия не сж еднакви. По-горе се изтъкна връзката между въроизповѣдането и раждаемостта. Тамъ, дето има повече израилити, какъвто е случая въ градоветъ и специално въ София, тамъ раждаемостта е по-низка.

Въ противовесь на израилитъ, съ най-голѣма раждаемост се отличаватъ католици. Затова именно и въ околиите, дето тѣ се срѣщатъ въ компактни маси — цѣли села, тамъ раждаемостта заема едно отъ първите място. Такива сж околии: Пловдивъ (селска), Никополь, Свищовъ, Бѣлене и др. Това се потвърждава отъ приведенитъ на стр. 27 относителни числа, които показватъ, колко раждания се падатъ на 1000 жители въ чисто католишките села, въ сравнение съ общата раждаемост въ Царството и въ съответните околии.

Тѣкмо тута, обаче, се явява извѣнредно интересно да се отбележи факта, че докато у насъ българитъ съ католическо въроизповѣдане се отличаватъ съ много висока раждаемост, раждаемостта въ католическа Франция е *твърде низка*, а въ католическа Италия държи златната срѣда. Това се вижда нагледно отъ следнитъ относителни числа:

България	Франция		Италия		
	Години и периоди на 1000 ж. се падатъ живи деца				
1926	47·7	1906	18·8	1926	27·8
1925	45·1	1921—925	19·3	1921—925	29·2
1919—922	40·2	1901—910	20·6	1901—910	32·7
1909—912	42·4	1891—900	22·2	1891—900	35·0
1904—907	44·9				